

Η δύναμη της Ορθοδοξίας και του πολιτισμού

Του Τάσου Γ. Νικολαΐδη
Συγγραφέα - Λογοτέχνη

στον απόδημο Ελληνισμό

Β' ΜΕΡΟΣ

Πρωτοχρονιά ανάμεσα στην οικογένεια. Όλα τα παιδιά, μαζί. Ολόχρονα σκορπισμένα στο σχολείο τους. Το θερμόμετρο όλο και κατεβαίνει. Το κρύο τσουχτερό. Όλοι μαζί θα υποδεχθούμε τον καινούργιο χρόνο, όπως και τόσοι άλλοι με τα πολλά επακόλουθά τους. Άλλοι τον αποχαιρετούν τραγουδώντας και άλλοι βυθισμένοι στα χρόνια που στοιβάχτηκαν. Μόνη συντροφιά μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον με τα καλομαγειρεμένα φαγητά η τηλεόραση, που μας μεταφέρει σε κόσμους που γίρτασαν εν τω μεταξύ τον ερχομό του χρόνου. Ένα γενικό παραλήρημα ξεγνοιασιάς για τις ατομικές και γενικότερες συμφορές, και με γέλια και χαρές τον υποδέχονται. Οι άνθρωποι παντού οι ίδιοι.

Και εμείς περιμένουμε τη μεγάλη στιγμή λόγω διαφοράς στην ώρα. Προστά μας η εικόνα της γιορτής στο Times Square της Νέας Υόρκης κι ο Πύργος που κρατά τη μεγάλη σφαίρα με τα διαμάντια, που θα σπάσει σε λίγο με το άνοιγμα του χρόνου. Ένα ανθρωπομάζωμα γύρω από όλα τα μέρη του κόσμου, για να παρακολουθήσουν την ανεπανήληπη στιγμή. Δεν τους ενδιαφέρει το τσουχτερό κρύο. Κουκουλωμένοι περιμένουν με μια χαρούμενη όψη. Γελούν, αστεειούνται, τραγουδούν μαζί με τους τραγουδιστές. Αποκαλύπτουν την καταγωγή τους στους εκφωνητές και επιμένουν εκεί όρθιοι για να δουν το μεγαλύτερο θέαμα της στιγμής του χρόνου. Να σπάσει το μπαλόνι με τα διαμάντια κι αν λάχαινε να πάρουν το δικό τους ενθύμιο. Οι στιγμές είναι γεμάτες αγωνία, που μας τη μεταδίδουν και μας που παρακολουθούμε από την τηλεόραση.

Όλοι οι αρχηγοί και εξουσίες έδωσαν τα μηνύματά τους στις εφημερίδες και τα κανάλια για να κυκλοφορήσουν γεμάτα ελπίδες για το μέλλον, γι' αυτούς τους απλόικούς ανθρώπους που μαζεύτηκαν μέσα στην παγερή νύκτα, τέλος του Δεκέμβρη για τη μεγάλη στιγμή. Όλοι περιμένουμε μαζί με τους τραγουδιστές, που λικνίζονται στις εξέδρες που στήθηκαν για τη μεγάλη γιορτή. Οι εκφωνητές με τα σχολιά τους παρατείνουν την αγωνία.

Και να η μεγάλη στιγμή. Γέρε χρόνε ήλθε και η δική σου η σειρά. Ο λεπτοδείκτης του ωρολογιού κινείται με το δικό του ρυθμό: 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0 και μια φωτεινή λάμψη σπάει το γυάλινο μπαλόνι με τα διαμάντια, σκορπώντας τα στη γύρω πλατεία και τους δρόμους, στους ήχους της ορχήστρας, τις ιαχές και τις φωνές του πλήθους που συγκεντρώθηκε για το πέρασμα και τον ερχομό του νέου χρόνου. Ο εκφω-

νητής το διαλαλεί: The biggest party of the world. Είναι ευχαριστημένος ο λαός για αυτή τη φαντασμαγορική φέστα. Δεν σκέφτεται αν οι πολιτικοί και αρχηγοί του κάθονται αυτή τη στιγμή σε ρεβελιόν διασκεδάζοντας, τρώοντας και πίνοντας. Αν ανέβηκαν οι φόροι και το κόστος της ζωής. Η ζωή είναι σύντομη και πρόσκαιρη. Δεν ξέρεις τι σε περιμένει. Μόλις προ ολίγου η τηλεόραση διέκοψε το πρόγραμμά της για να αναγγείλει την έκτακτη είδηση: Ένας ακόμη Κένεντι σκοτώθηκε σε δυστύχημα, κάνοντας σκι... Ναι, ο λαός διασκεδάζει, έστω και στο Times Square, το βράδυ στην πλατεία, περιμένοντας τον καινούργιο χρόνο. Ευτυχημένος ο καινούργιος χρόνος 1998. Και εμείς την ίδια ευχή δώσαμε το βράδυ της Πρωτοχρονιάς στα παιδιά μας, για να ξαναρχίσει το επόμενο πρωί ο ίδιος ρυθμός ζωής.

Το πλοίο των ονείρων
(The ship of the dreams)

Ήταν πραγματικά κάτι το ονειρώδες. Έχει καιρό η κινηματογραφική τέχνη να μας παρουσιάζει παρόμοιο έργο. Ξοδεύτηκαν εκατομμύρια δολάρια και σήμερα εισπράττονται άλλα τόσα. Από τη Νότια Αμερική, ως τη Βόρεια και τον Καναδά κυκλοφορεί η είδηση, που γίνεται συζήτηση: Titanic, το έργο της χρονιάς, κοντά στις άλλες διαφημίσεις και συζητήσεις που γίνονται σε όλα τα πεδία. Ο κόσμος τρέχει για να βρει μια θέση σε όλες τις πολυτελείς αίθουσες, των γνωστών κινηματογράφων. Η νεολαία ανεβόκατεβαίνει τις σκάλες τους και με απερίγραπτο ενδιαφέρον το παρακολουθεί, παίρνοντας ό,τι καλό μπορεί να επιλέξει.

Προσπάθειες να βρούμε εισιτήριο στο Τορόντο ματαιώθηκαν και με τη νέα χρονιά, επιτέλους μπορούσαμε και καθίσουμε στις αίθουσες Sony Loews Theatres Movie Guide στο New Jersey, για τη βραδινή παράσταση Titanic. Ένα έργο της Kate Winslet και Leonardo Di Caprio, της Παραμουντ και 20th Century,στηριγμένο στο βύθισμα του Τιτανικού στις 15 Απριλίου 1912, ενός επικού ρομάντζου αγάπης, που σιγά σιγά αναπτύσσεται όταν το επιβατικό πλοίο κτυπιέται με ένα παγόβουνο βυθισμένο στον ωκεανό. Μιας αγάπης που συγκρούεται μέσα στους αριστοκρατικούς κύκλους του Τιτανικού, μιας αγάπης έντονης και επικίνδυνης, γεμάτης αισθησιασμό και εκφρασμένης με σύντομο διάλογο.

Σκηνές αυθεντικές, που τις παρουσίασε ο σεναριογράφος και ο σκηνοθέτης της με ρεαλιστικό τρόπο, συνοδεύοντας τις με ρομάντζο της αγάπης δύο νέων, την ώρα της τρυφερότητας και την ώρα της καταστροφής του πλοίου. Τρομακτικές οι σκηνές του βυθισματος

και της προσπάθειας διασώσεως των επιβατών. Συγκλονιστικές εκείνες της τελικής πράξης, το πάγωμα στη θάλασσα και το μάζεμα των επιζώντων, κυρίως της ηρωίδας που διασώθηκε με το διαμάντι, που ήταν και η αφορμή του γυρίσματος της ταινίας. Ένα έργο που θα μείνει στο πέρασμα του χρόνου αξεχάστο, για όσους θα έχουν την τύχη να το δουν.

Μια πρόσκληση έφθασε στα χέρια μας, γιορτές των Χριστουγέννων από το γνωστό ζευγάρι Πανίκου και Έλλης Παιονίδου. Ελάτε να περάσουμε μαζί τις 3 του Γενάρη 98, θα γνωρίσετε και άλλα πρόσωπα. Την επομένη στο Μανχάταν θα γίνει παρουσίαση των τελευταίων ποιητικών συλλογών της Έλλης «Διαδρομές» και «Ωρες». Εκεί θα είναι και η Μελίνα και θα παίξει μουσική υπόκρουση στο πιάνο.

Μακριά από την πολυτάραχη Νέα Υόρκη, με τους γιορτασμούς για το νέο χρόνο και τα προβλήματα ζωής, μια συνάντηση αλλιώς, με πρωταγωνιστές δύο παιδιά της Κύπρου από τον κόσμο των γραμμάτων. Δίπλα η κόρη τους. Τιμή για την Κύπρο και τον κόσμο του πνεύματος. Συνάντηση στο σπίτι του γιου, κάπου στο Μπρούκλιν, ανάμεσα σε πρόσωπα φιλικά από τον κόσμο της τέχνης και των γραμμάτων: Καθηγητές πανεπιστημίων, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες, μια κοινωνία προσώπων αλλιώς, από αυτούς που νοιάζονται μόνο για κομικά και υλικά αγαθά. Απλοί, καταδεκτικοί, να σου μιλούν για τη ζωή τους ελεύθερα.

Αύριο είναι το ρεαλιτά ποιήσης και μουσικής στο Cornelia Street Cafe, της ποιήτριας Έλλης Παιονίδου, της γυναίκας της Κύπρου, που γράψε πολλά βιβλία, για ποίηση και πεζο και βιβλία για παιδιά. Βιβλία που έχουν βραβευτεί, που έχουν μεταφραστεί και εκδοθεί σε χώρες της Ευρώπης.

Εδώ είναι ένας χώρος που καθιερώθηκε σαν χώρος απαγγελίας, ανάγνωσης και άλλων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, για Ελληνοαμερικανούς αλλά και Έλληνες λογοτέχνες και καλλιτέχνες.

Μπροστά σε ένα εκλεκτό ακροατήριο από εκπροσώπους της κυπριακής και ελληνικής πρεσβείας και των Ηνωμένων Εθνών (Sylvia Ferman) έγινε η παρουσίαση του έργου της Έλλης Παιονίδου, από το μεταφραστικό των ποιημάτων στα αγγλικά Μπεν Μαγκίντ, ενώ απαγγείλε Σίχους και η ίδια η ποιήτρια και η κόρη της Μελίνα αυτοσχεδιάζοντας έπαιξε μουσική υπόκρουση στο πιάνο, και τραγούδησε δικές της συνθέσεις και άλλων Ελλήνων συνθετών. Στο έργο της ποιήτριας αναφέρθηκε και ο γνωστός λογοτέχνης Γιώργος Χουλιάρας.

Μια αξεχάστη ποιητική βραδιά, που πέρασε κι αυτή στα χρονικά πολιτισμού της Κύπρου μέσ' την καρδιά της Νέας Υόρκης, την πόλη «Μήλο» που θέλει ο καθένας να γευτεί.